

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VII. Ex scriptis S. Anacleti, & aliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Facula quenti parentes in eundem locum reverſi, Hæreticorum. qui ſe toto illo anno à S. Martyre nutritum & ſervatum aſſerebat.

CAPUT VII.

Exſcriptis ſancti Anacleti, & aliorum.

1. S. Anacletum à B. Petro Presbyter ordinatum: Euchariftiam vocat Corpus Chriſti.
2. Pontifices & Sacerdotes veteris Teſtamenti geſſiſſe figuram Epiſcoporum & Presbyterorum nova Legiſ.
3. Epiſcopi locum habent Apoſtolorum, Presbyteri verò 72. diſcipulorum.
4. Primatus Eccleſia Romana probatur ex veteri & novo Teſtamento.
5. S. Aniceti teſtimonium de Epiſtola S. Anacleti.
6. Item S. Ignatii de S. Anacleto, & quòd Diaconus B. Petri fuerit.
7. Unde orſa diverſitas tanta in recenſione Cleti, Clementis, & Anacleti in ſucceſſione ſedis Pontificia poſt ſanctum Petrum.

BEATISSIMUS martyr Anacletus, ſancti Clementis in ſummo Pontificatu Succellor, in ſeconda epiſtola ſua ad Epiſcopos Italiae ſcripta, ponit hæc verba: Prout Dominus tribuit, ut à beato Petro principe Apoſtolorum ſumus inſtructi, (à quo & Presbyter ſum ordinatus) ſcribere vobis, ſicut petiſtis, non denegavimus. Non multò poſt Anacletus appellat Euchariftiam Corpus Chriſti, ſicuti reverà eſt. Ait enim: Accuſatio eorum (ſcilicet Sacerdotum) ſuper quâ nos conſulere voluiſtis, non niſi ab idoneis & probatiſſimis viris, qui & ſuſpicionibus & ſceleribus careant, fieri debet: quia Dominus ſaceri Corporis ſui tractatores à vilibus & reprobis ac non idoneis perſonis infamari noluit, nec calumniari permiliſit.

In eadem epiſtola Anacletus ſcribit ita de Sacerdotibus ac Sacerdotio: Non propter decrepitam ſenectutem, ſed propter ſapienſiam, Presbyteri (id eſt Seniores) nominantur. Initium ſacerdotii fuit Aaron, licet Melchizedech prior obtulerit Sacrificium, & poſt hunc Abraham, Isaac & Jacob. Sed hi ſpontaneâ voluntate, non ſacerdotali auctoritate iſta fecerunt. Ceterum Aaron primus in lege Sacerdotali nomen accepit, primuſq; Pontificaliſtolâ inditus, victimas obtulit, iubente Domino ac loquente ad Moſen: Accipe Aaron & filios eius, & applicabis eos ad oſtium tabernaculi teſtimonii. Cumq; laveris patrem cum filiis aquâ, indues Aaron veſtimentis ſuis, &c. Anacletus deinde ſubjungit: Quo loco conſiderari oportet: Aaron Summum Sacerdotem, id eſt, Epiſcopum fuiſſe: porrò filios eius Presbyterorum demonſtraffe figuram. Ac paulò poſt, In novo, inquit, Teſtamento, poſt Chriſtum Dominum à Petro Sacerdotalis cœpit ordo: quia ipſi primò Pontificatus in Eccleſia datus eſt. Hic ligandi atque ſolvendi poteſtatem primus accepit à Domino, primuſq; ad ſidem populum virtute ſua prædicationis adduxit. Ceteri verò Apoſtoli, cum eodem, pari conſortio honorem & poteſtatem acceperunt, ipſumq; principem ſuum eſſe voluerunt: qui etiam juvente Domino in toto orbe diſperſi, Evangelium prædicaverunt. In locum eorum ſucceſſerunt Epiſcopi. Et paucis interjectis, Electi, inquit, ſunt ab eis ſepara-

Facula
Hereti-
corum.

Septuaginta discipuli quorum ty-
pum gerunt Presbyteri, atque in eo-
rum locum sunt constituti in Eccle-
sia. Hic ostendit Anacletus, qui
à Petro Apostolo institutus fue-
rat, Sacerdotes veteris Testamen-
ti gessisse figuram Sacerdotum no-
vi Testamenti: at hæretici nunc,
horrendâ & plûs quàm diabolicâ
temeritate, volunt abrogare Sa-
cerdotium legis Evangelicæ.

3.
Succre-
dunt A-
postoli
Episcopi:
Septua-
ginta dis-
cipuli
Presbyte-
ri.

Ipsè idem Anacletus in exor-
dio terciæ epistolæ suæ, quam ad
omnes Episcopos & Sacerdotes
scribit, rursus affirmat se à sancto
Petro Apostolorû principe Pres-
byterum fuisse ordinatum. Ibi-
que paulò post ait: De Primari-
bus, charissimi, super quibus me qui-
dem vestrum consuluerunt, & Apo-
stolica auctoritate (quâ, licet indigni,
Domino dispensante fungimur)
decretum postulaverunt, aut si esse
deberent, aut non: quantum hæte-
nus de his à B. Petro Apostolo, & à re-
liquis Apostolis, atque à beato Cle-
mente, nostro sancto prædecessore &
Martyre, novimus statutum, dene-
gare vobis minimè possumus. Et quis
est, qui quærentibus fratribus dene-
gare possit dubitationes vel necessi-
tates eorum? Sacerdotum, fratres,
ordo bipartitus est: & sicut Dominus
illum constituit, à nullo debet pertur-
bari. Sciris autè, à Dno Apostolos esse
electos & constitutos, & postea per
diversas Provincias ad predican-
dum dispersos. Cùm verò messis cœ-
pisset crescere, videns paucos esse ope-
rarios, ad eorum adiumentum, sep-
tuaginta eligi præcepit discipulos.

Episcopi verò Apostolorum, Presby-
teri quoque septuaginta discipulo-
rum locum tenent. Episcopi autem
non in castellis aut modicis civitati-
bus debent constitui, sed Presbyteri
per castella & modicas civitates at-
que villas debent ab Episcopis ordi-
nari & poni: singuli tamen per sin-
gulos titulos suos. Et Episcopus non
ab uno, sed à pluribus debet Epi-
scopis ordinari: & (ut dictum est)
non ad modicam civitatem (ne vi-
lescat nomen Episcopi) sed ad ho-
norabilem urbem titulandus ac de-
nominandus est. Presbyter verò ad
quemcung; locum vel Ecclesiam in
eo constitutam est præficiendus, in ea
diebus vitæ suæ duraturus, &c. In
epistola ad Episcopos Italiæ scri-
pta Anacletos, sicut à beato Petro
instructus fuerat, dicit illos Pon-
tifices, qui Episcopos consecrant,
debere eis manus cum sanctis E-
vangeliis imponere, & more A-
postolorum ac Moysis, capita eo-
rum sacrâ Unctione ungerere: quia,
inquit, † omnis sanctificatio con-
stat in Spiritu sancto, cuius virtus
invisibilis sancto Chrismati est per-
mixta. Attendant hæc hæretici,
qui ordinationem consecratio-
nemque Sacerdotum & Episco-
porum in Ecclesia Catholica, ex
institutione Domini fieri soliti-
tam, derident.

In eadem epistola ipse Anacle-
tus de Primatu Romanæ Ecclesiæ
(quam hæretici superbissimè con-

4.
Ecclesia
Romana
primatus
ex S. A-
nacletos.

† Ecce solemnem ab Apostolorum tem-
poribus Episcoporum consecrationem, cui
tanto clamore Novatores sese opponunt.

K k k k 2

temnunt,

Facula
Hæreti-
corum.

temnunt, & odio atque maledi-
ctis insectantur) scribit in hunc
modum: Sacrosancta Romana &
Apostolica Ecclesia, non ab Aposto-
lis, sed ab ipso Domino Salvatore
nostro primatum obtinuit, & emi-
nentiam potestatis, super universas
Ecclesias, ac totum Christiani popu-
li gregem assecuta est: sicut ipse bea-
t. *Matt. 16* to Petro Apostolo dixit: Tu es Pe-
trus, & super hanc petram edificabo
Ecclesiam meam, & porta inferi
non prevalebunt adversus eam: &
tibi dabo claves regni calorum: &
quæcunq; ligaveris super terram, e-
runt ligata & in celo: & quæcunq;
solveris super terram, erunt soluta
& in celo. Adhibita est etiam socie-
tas in eadem Romana urbe beatissi-
mi Apostoli Pauli, vasis electionis:
qui uno die, unoq; tempore, gloriosâ
morte cum Petro sub Principe Ne-
rone decertans, coronatus est: & am-
bo sanctam Romanam Ecclesiam
consecrarunt, aliisq; omnibus urbi-
bus totius mundi, eam suâ præsentia
atque venerando triumpho prætule-
runt. Et pauld infra idem Ana-
cletus ait: Inter beatos Apostolos
quædam fuit discretio: & licet om-
nes essent Apostoli, Petro tamen à
Domino est concessum, & ipsi inter
se id ipsum voluerunt, ut reliquis
omnibus præset Apostolis. Rur-
sumque infra addit Anacletus: Si
quæ causæ difficilores inter vos orta
fuerint, ad huius sanctæ Sedis api-
cem eas, quasi ad caput, referte, ut
Apostolico terminentur iudicio: quia
sic Dominum velle, ab eoq; ita con-
stitutum esse, antedictis testimoniis

Petrus
reliquis
præerat
Apostolis

declatur. Hæc verò Apostolica
Sedes, cardo & caput (ut prædictum
est) omnium Ecclesiarum à Domi-
no, & non ab alio est constituta. Et
sicut cardine ostium regitur, sic hu-
ius sanctæ Sedis auctoritate, omnes
Ecclesie Domino disponente regun-
tur. Hæcibi. Itidem in veteri Le-
ge difficilia quæque ad Summum
Sacerdotem & ejus Consiliarios
atque ministros referri debe-
bant. Sic enim in Deuteronomio
loquitur Deus: Si difficile & am-
biguum apud te iudicium esse perspe-
xeris inter sanguinem & sangui-
nem, & causam & causam, & iu-
dicium intra portas tuas videris ver-
ba variari: surge, & ascende ad
locum quem elegerit Deus tuus, ve-
niesq; ad sacerdotes Levitici gene-
ris, & ad iudicem qui fuerit eodem
tempore, queresq; ab eis: qui indicabunt
tibi iudicii veritatem, & facies
quodcunq; dixerint qui præsunt loco
loco quem elegerit Dominus, & do-
cuerint te iuxta legem eius: sequeris
sententiam eorum, nec declinabis
ad dexteram vel ad sinistram.
Porro, quòd Christus beatum Pe-
trum rectorem & caput Ecclesiæ
suæ constituerit, etiam ex his quæ
modò subjungemus, manifestum
est. Ipse Dominus Jesus post re-
surrectionem suam, antequam
abiret ascenderetque in cælum,
eidem Petro (cum Joannes & Ja-
cobus frater ejus ac Thomas præ-
sentes adessent) specialiter dixit
hæc verba: *Pasce agnos meos, Pasce* *Joan. 21*
oves meas. Vbi Græcè sic scri-
ptum est, *Ποίμαινε τὰ πρόβατά µε.*
id

Probatur
primatus
ex Scrip-
tura,
Anti-
qua,
Deut. 17

Nov.

Joan. 21

Facula
Hæreticorum.

Ep. 20.

Rom. 13

id est, more pastoris atq; opilionis rege oves meas. Quali diceret: Ego, Petre, in calum me recipio; tu tanquam vicarius meus primatum tenens, gubernas Ecclesiam meam, & pro eâ sedulam curam gere. In initio Psalmi septuagesimi noni illud ipsum verbum positum est, ubi dicitur: *Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ ποιόσῃς.* Qui regis Israel intende. Lucas etiam in Actis Apostolorum utitur eodem verbo, ubi inducit Paulum inter alia dicentem: *Attendite vobis & universo gregi, in quo vos Spiritus sanctus posuit Episcopos, regere Ecclesiam Dei.* Certè quidam Scriptores Græci Regem appellant *ποιμὲνα*, ed quod pastoris ritum regat vel regere debeat populum. Et Petrus Apostolus constitutus est supremus Ecclesiæ pastor atque gubernator in terris. Quare qui ipsius Petri legitimum successorem, videlicet Romanum Summumque Pontificem, negat esse, sub Christo, caput totius Ecclesiæ militantis, & sese Apostolicæ Sedi (cui omnes Catholici reverentiam propter Christum semper habuerunt) adungere atque subicere non vult, is proculdubio ordinationi Dei resistit, & alienus ab Ecclesia est. Defertor, infamis & profanus dici debet: quia reliquit domum Dei, reliquit antiquam illam & nobilem omnibusque conspicuam civitatem, quæ super montem Christi

† Homerus creberrimè Regem vocat *ποιμὲνα λαῶν*, id est, Pastorem populorū.

stum posita, & super petram Apostolicam ædificata est: extra quam nullus Deo placere potest.

Anicetus Martyr & decimus Pontifex Romanus, citat Anacletum in epistola sua ad Episcopos Galliæ missâ, his verbis: *De ordinationibus Episcoporum, super quibus nos consulere voluistis, olim in sancti prædecessoris nostri Anacleti ordinationibus quadam iam decreta reperimus. Scimus enim, beatissimum Jacobum, qui dicebatur Justus, qui etiam secundum carnem frater Domini nuncupatus est, à Petro, Jacobo, & Joanne Apostolis, Ierosolymorum Episcopum esse ordinatum, &c.* Habentur hæc in epistola Anacleti ad Episcopos Italiæ scripta.

6. Ipsum sanctissimum virum Anacletum aliquando Diaconum Petri Apostoli fuisse, indicat sanctus Ignatius in epistola ad Trallicanos data, ubi ait: *Veneramini Episcopum vestrum sicut Christum, ut nobis beati præceperunt Apostoli. Qui sine Episcopo, & Presbyteris, Diaconibus aliquid agit, pollutâ est conscientia, & est infideli deterior. Quid enim est Episcopus, nisi qui principatum omnem & potestatem supra omnes obtinet (ut obrinere homo potest) qui est, pro viribus, Christi Dei imitator? Quid verò Presbyteri, nisi collegium sacrum, consilium & confessores Episcopi? Quid item Diaconi, nisi imitatores Angelicarum virtutum, ei ministrantes ministerium purum & immaculatum: ut sanctus Stephanus, beato Iacobo*

Matt. 5.
Matt. 16.Epistola
S. Anacleti
laudat S. Anicetum.6.
Anacletum Petri
Diaconum
fuisse
asserit S.
Ignatium.

Facula
Hæreti-
corum.

cobo: Timotheus ac Linus, Paulo: & Anacleus atque Clemens, Petro? Qui his inobediens fuerit, athenis & impius omnino erit, Christum improbans, & ejus ordinationem imminuens.

7.
Disserta-
tio de
causis va-
rietatis
in recen-
senda
successio-
ne Cleri,
Clemen-
tis, & A-
naclei
ad Ponti-
ficatum
Romanum

In epistola ejusdem Ignatii ad Mariam quamdam pietati dedi- tam ac sanctam scripta, Anacleus apertè dicitur præcessisse Clementem in summo Pontificatu. Ibi enim ita scriptum est etiam in Codice Græco: *Cum Roma esses apud beatum Papam Anacleum, cui nunc successit beatissimus Clemens Petri & Pauli auditor, &c.* Sed fortasse nomina fuerunt olim transposita: ita ut loco Clementis positus sit Anacleus, & loco Anaclei Clemens. Atq; hinc factum esse reor, ut & Irenæus, & Eusebius Cæsariensis, & Nicephorus Callistus, & alii, in suis scriptis asserant Clementem successisse Anacleto. Nisi potiùs dicendum sit, ubi Anacleus præcedit Clementem, positum esse Anacleum pro Cleto. Cujus quidem Cleri nullam mentionem prædicti Scriptores facere videntur, quem tamen multi Historici post Linum ante Clementem administrasse Romanum Episcopatum dicunt, vivente adhuc beato Petro Apostolo. Iam si in Irenæo, Eusebio, & Nicephoro Cleto pro Anacleto intelligendus est, omnino Anacleus ab eis omissus erit. Verùm cum Summi Pontifices illis temporibus non admodum diu permitterentur vivere,

Iren. 1.3
c. 3.
Euseb.
1.3. c. 14
Niceph.
1.2. c. 35.

sed citò propter fidem Christianam raperentur ad mortem atque martyrium: nihil mirum, si in eorum vel ordine enarrando, vel nominibus exprimendis error aliquis esse potuerit. Nicephorus secundo Historiæ suæ libro capite trigesimo quinto, indicare videtur, Linum & Anacleum administrasse episcopatum Romanum, cum Petrus Apostolus viveret. Dicit enim, ipsum Petrum claves Ecclesiæ primùm quidem Lino, deinde Anacleto, & post hos tertio (ad mortem vadens) sapientissimo Clementi commisisse: additque postea hæc verba: *Ipse Clemens se à Petro in obitu ejus electum dicere, & à Petro secundum numerare videtur.* Alexander quoque martyr, & quintus Pontifex Summus, in epistola sua ad omnes Orthodoxos, apertè dicit Clementem Petro successisse. Idè affirmant complures alii Pontifices in suis epistolis. Tertullianus etiam loquens de illis quos Apostoli constituerunt in Ecclesiis Episcopos, *Smyrneorum, inquit, Ecclesia Polycarpum à Ioanne collocatum refert, & Romana Ecclesia Clementem à Petro ordinatum edit.* Hæc ille. Cum Nicephorus & alii dicant, Petrum post primum suum in urbem Romam adventum adhuc peregrinationes suscepisse, ac postremò Romam reversum esse, verisimile est, Linum & Cleto, absente Petro, Episcopatum Romanum administrasse. Sanè quòd Clemens Anacleum

In libro
Præscri-
ptionu.

Lib. 2.
c. 35.

in

Facula
Hæreticorum.

in Pontificatu præcesserit, ipse met Anaclerus in epistola ad Episcopos & Sacerdotes omnes data manifestissimè ostendit, uti supra videre licet.

CAPUT VIII.

Ex scriptis complurium sanctorum Pontificum.

1. Consecratio Basilicarum & altarium.
2. Primatu Ecclesie Romanae.
3. Missæ Sacrificium propitiatorum pro peccatis.
4. Benedictio aquæ, rerumq; aliarum usibus hominum applicandarum.
5. Vasa sacra à sacro ministro tractanda.
6. Ieiunium Quadragesimæ. Hora celebrandi Missam.
7. Ligna Ecclesie profani usibus applicari non possunt; Monasteriis possunt.
8. Pascha die Dominico celebrandum. Roma caput omnium Ecclesiarum.
9. Prædia Ecclesiastica à laicis non inuadenda.
10. Velatio Virginum. Officium divinum in nataliis Sanctorum.
11. Si stilla Sanguinis Domini de calice ceciderit, quid fiet.
12. Clericorum rasura, habi usq; à populari distinctus.
13. Si Sacerdos non poterit inchoatum Sacramentum explere, ab alio compleatur.

1. **E**VARISTUS Martyr præclarus Anaclero in summo Pontificatu successit. Hic decretum edidit de consecratione Basilicarum hisce verbis: *Omnes Basilica cum Missâ semper debent consecrari; altaria vero placuit non solum unctio- ne Chrismatîs, sed etiam sacerdotali benedictione sacrari. Si verò altaria non fuerint lapidea, ad celebranda divina Officia non consecrentur.* Hæc Evaristus. Hæretici moliantur quidem sanctas consecrationes ac reliquas traditiones Apostolicas pioiq; ritus Ec-

clesiasticos abrogare; sed frustra in Dei Ecclesiam (quæ est firmissima veritatis columna) effrenes impetus faciunt.

Alexander Evaristi successor & Martyr Christi invictus, in epistola sua, quam scripsit ad omnes Orthodoxos, ita de primatu & auctoritate Romanæ Ecclesie loquitur: *Relatum est ad huius sanctæ & Apostolicæ Sedis apicem (cui summæ dispositiones causarum & omnium negotia Ecclesiarum ab ipso Domino tradita sunt, quasi capiti; ipso dicente principi Apostolorum Petro, Tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam) quòd quidam emuli Christi, e jusq; sanctæ Ecclesie insidiatores, Sacerdotes Dei ad iudices publicos accusare presumant, &c.*

In eadem epistola ipse Alexander de Missæ Sacrificio disserit in hunc modum: *In Sacramento rum oblationibus quæ inter Missarum solemnias Domino offeruntur, passio Domini miscenda est, ut eius (cuius Corpus & Sanguis conficitur) passio celebretur, ita ut repulsis opinionibus superstitionum, panis tantum & vinum aquâ permixtum, in Sacrificio offeratur. Non debet enim (ut à Patribus accepimus, & ipsa ratio docet) in calice Domini aut vinum solum, aut aqua sola offerri, sed utrumq; permixtum; quia utrumq; ex latere ejus in passione sua profluxisse legitur. Ipsa verò veritas nos instruit, calicem & panem in Sacramento offerre, quando* *Accipit Iesus panem, & benedi-*

2. Tim. 8

2. De primatu Romani Pontificis, ex Alexandro.

Matt. 16

3. Missam esse Sacrificium propitiatorum, ex eodem.

Luc. 12.
1. Cor. 11
Matt. 26

xii,